

Constance Chatterley

Lady Chatterley szabad

Nem hinnéd, de tényleg jól vagyok,
egyesek szerint ez a mániás szakasz,
gyíklábam zölden irizál, a napsütötte
falra szorosan tapad. Délelőttönként
séta a kertben, a szamár szederinda
a hálóingem csipkéjébe akad,
kétszázhatvanhárom lépés a kastély
lépcsőjétől a kútig, a mélyből
sápadt tükörcarcom nevet,
visszamosolygok, szeme közé
köpök, szétfutnak nevetőráncai,
szét a napirend, a harangszótól
harangszóig beosztott élet,
oldalamat megmarta csalán,
kígyó szerelem, a nyálad ambrózia,
ezer csillag esténken gyógyír
nekem, lábamat szétvágta sás, szíj,
mennyi, de mennyi öröm:
egy vetületbe feszített végtelen –
senkihez semmi közöm.